

EL BULING

EL GRAN PROBLEMA EN LA SOCIETAT JUVENIL ACTUAL

Actualment el buling és un gran problema en la societat juvenil, ja que és dona tant en les escoles, com al carrer i pot arribar a fer que la víctima arribi a l'extrem del suïcidi.

La paraula "BULING" es fa servir per descriure els comportaments de casos d' agressions i persecució de forma repetitiva que opta un o uns estudiants davant d'un o altres, que s'estan donant per nens i adolescents ja sigui per contacte físic: donar cops de peu de forma repetitiva, intimidació fent-li agafar por amb amenaces, accions negatives que són les comeses tant verbalment: en burles, insults, parlant malament d' ell... o mitjançant les psicològiques: indiferència, ridiculitzar, enviant missatges de text o per

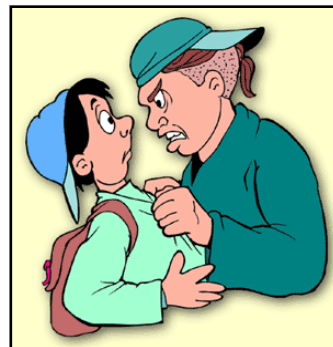

"Messenger", el que vol dir que en alguns casos surt de les parets del col·legi o de l' institut. Els nens que pateixen

aquet fet solen tenir pocs recursos o

habilitats per reaccionar, que poden fer que és

bloquegin tant emocionalment com intel·lectualment,

perdent

interès en tot lo relacionat amb els estudis el que pot desencadenar en un fracàs escolar. Les conseqüències són: el nen assetjat s'enfonsa, el marginen de qualsevol relació amb els companys i acaba quedant-se sol. Això comporta que molts estudiants estiguin vivint situacions verdaderament aterradors.

Com comença?

Pot començar d'una manera sobtada, qualsevol motiu és bo per ficar-s'hi, les causes poden ser incalculables. Hi ha molts tipus d'assetjament que es fan només per ser: grassonet, portar ulleres, ser baixet ...

No sempre comença amb baralles o agressions si no que moltes vegades comencen amb bromes però que poc a poc es van agreujant les accions, normalment sol haver-hi un "líder", el

que té més idees per fer mal i passar desapercebut.

La víctima pot ser: Fill d'un professor, "l' enxufat" perquè treu bones notes el que fa que empitjori; és nou vingut... No hi ha un perfil definit. Són els esclaus del grup. La víctima rep maltractes no desitjats per nens i adolescents. De vegades l'única solució a la que opta la víctima és canviar d'escola, no sempre és la millor.

El nen maltractat no és ni tan sols capaç de "xivar-se", pensa que si ho diu serà pitjor. Té por de dir-ho per la vergonya que pot passar i de vegades arriba a pensar que alguna cosa haurà fet per merèixer aquest tracte. Arribant en molts casos al extrem del **SUÏCIDI**. Afortunadament no tots els cassos acaben igual, moltes persones ho han pogut superar a pesar de que els hagi quedat algun senyal, han triomfat en la seva vida laboral perquè han acabat refugiant-se en els estudis, per la pressió que ha rebut del seu agressor privant-lo de la seva infància, adolescència o joventut. Molts psicòlegs diuen que aquets nens maduren més aviat però, a quin preu...

L'agressor

Normalment l'agressor té una doble personalitat, pot ser cruel i venjatiu sense que el vegin i en canvi davant la gent, innocent i simpàtic.

Les causes que el porten a cometre això solen ser personals, se sent superior a la víctima; familiars, viu una relació familiar poc afectiva... Presenta una dificultat per posar-se en lloc de l'altre, és incapaç de pensar com se sentiria ell si li fessin aquestes coses. Li agrada provar la sensació de poder, sobre l'altre amb insults, agressions... Lo que vol és veure que aquesta ho està passant malament i més si aconseguix el suport d'altres . Fent tot això no aconseguix tenir més amics ni respecte, li riuen les gracies únicament perquè li tenen por.

Es manipulador, moltes vegades fa creure als adults que ell és la víctima. Pel contrari, en aquest cas, si que seria aconsellable el canvi d'escola, es veuria obligat a trobar nous companys. Ha d'assumir que la seva conducta és inadmissible i que per comportar-se així se l'ha separat de la resta de companys.

L'agressor es tindria de fer algunes preguntes

: perquè gaudeix provocant dolor?

perquè

utilitza la violència per ser protagonista? Per ell aquesta actuació és correcta.

El dia de demà, maltractarà a la seva dona i assetjarà als seus companys de

treball? Aquest tipus de persones necessiten un tractament psicològic urgentment.

Els “testimonis muts”. En el bullying també hi han companys que són, d’alguna manera culpables si no fan res per ajudar a aturar tot això. Sovint aquests testimonis es veuen amenaçats pels assetjadors a mantenir la boca tancada, agafen la postura més còmoda davant de l’assetjament: deixar fer. Pensen que si intervenen després els hi poden fer a ells. Però si agafen aquesta postura s’estan convertint indirectament en part de l’assetjament. Que reflexionin, avui és un altre l’assetjat però demà pots ser tu. Callant estan reforçant les accions de l’agressor i el que ho diu no és un “xivato” ni un covard, el covard és aquell que amenaça i no dona la cara. La posició per ajudar amb un company que està sent agredit injustament a de ser ferma i en grup, mai es pot justificar.

Què pot fer que la situació s’allargui?

Que els adults no prenguin les mesures oportunes el més aviat possible. Aquí és molt important el comportament de tota la comunitat educativa. Encara que aquesta es veu desbordada per tantes situacions, per poder aconseguir això, ha de tenir el suport de l’administració donant recursos per poder aplicar la normativa sobre els deures i els drets

dels alumnes i poder aplicar les sancions oportunes per poder gaudir d’una millor convivència. Ja que tot això es pot donar a la mateixa classe, al passadís, pati, carrer...cada dia i a totes hores, tot això és ben conegut per l’alumnat.

Es tenen d’aturar aquestes agressions ajudant tant a l’agressor com a la víctima.

Com afronta la família de la víctima aquesta situació?

Moltes vegades quan comença se li diu ha de començar a solucionar ell els seus propis problemes. Es coneixen casos d’alumnes que moltes vegades la víctima a l’escola és el punt de mira, no l’agressor, és al que se’ls diu que als demes també els hi passa, tens que acostumar-te, no és veritat, tu que ets un malpensat, etc...

En canvi darrera de l’assetjador sempre o quasi sempre hi ha uns pares que insisteixen en què el seu fill no fa res, és cosa de nens, que no sigui tan delicat l’altre, que s’aguanti, el teu fill és un mal pensat, etc...

De vegades quan es va a parlar a l’escola i els ho dius, et diuen que això no és veritat, que allà no passa res, després, quan un dia ell ja no pot més i contesta malament a algú, s’ho apunten i et diuen: jo un dia vaig escoltar que ell deia “això, allò” nosaltres ja mirem per darrera els vidres d’una finestra i el

veiem que està jugant. Però lo que no escolten és lo que li estan dient m'entres està intentant que el deixin jugar. Quan van d'excursió tots tenen parella i ell ha d'anar preguntant ha veure qui vol anar amb ell, com si anés demanant almoines i tots li posen excuses. Si es vol posar amb ells en la foto que és fan abans de sortir, li diuen que marxi que ell no ha de sortir...

El dia que celebren un aniversari, carnaval, etc... li diuen que a ell no el volen. Intentes parlar en ell i et diu que esta cansat i que vol anar a dormir, el qual significa que no vol parlar del tema.

Això podria ser un petit relat de les coses que li passen a la víctima i ens podem adonar que tots ens podem veure afectats com: víctimes, agressors, observadors passius i família.

Que podem fer per solucionar això?

De qui es la culpa de que cada vegada hi hagin més casos?

Tothom dona la culpa als pares, que no els eduquen prou; els pares a l'escola, no es volen involucrar... al final s'acaba demanant solucions al govern, quan ells també s'insulten en els mítings... llavors demanen responsabilitat als ciutadans i tornem a començar.

Això només ho podrem solucionar assumint cadascú la seva responsabilitat i ensenyant que és just que ajudem a la

víctima, trencant aquet silenci i a tenir la valentia d'informar al professorat de l'abús que esta patint aquest.

L'escola expulsant a l'assetjador, dona un exemple davant la resta de companys, no permeten en cap cas conductes que puguin intimidar.

Ja que per damunt de la política, de la religió, de l'economia hi ha un principi basic que és comú per a tots, **L'EDUCACIÓ.**